

vet af eller Toppen kappet af. Det er i Virkeligheden kun de Stud. som gaa ud til Siderne, man vil have bestaarne. I denne Konfurrence mellem de forskellige Interesser forekommer det mig, at Vejvæsenets Interesse nok kunde vige for Statens, især naar man gjorde det afhængigt af det sædvanlige Støn, om Staten skulde have Ret til at faa Træerne bestaarne. Derimod erkender jeg, at Lovforslaget gaar for vidt, naar det i § 11, tredje Stykkes to sidste Punktummer, tillige har en Bestemmelse, hvorefter ogsaa privat Grund, der er bevoftet med Træer, skulde kunne taale Indskrænkninger af Hensyn til Telegrafen, naar Træerne nemlig voksede op og kom i Kollision med Telegrafen. Dette gaar i Virkeligheden videre, idet man derved forhindrer den private i at beplante sin Grund, naar der er lagt Telegrastraade over den. Der tror jeg, Lovforslaget gaar for vidt, og det kan jeg meget godt gaa med til at stryge. Over for offentlige Veje, som jo ganske særligt maa siges at være tjenlige til at være Bærere af Telegraf- og Telefonanlæg, mener jeg rigtigt, at man vel kunde have beholdt Forslagets Bestemmelser. — Jeg skal endelig nævne Vædringsforslag Nr. 46, hvor den ærede Ordfører allerede har omtalt, at jeg har givet Bøfte om en ny Affattelse. Vædringsforslaget gaar jo ud paa at sikre, at ogsaa de koncessionerede Selskabers Funktionærer iagttage Hemmeligholdelsespligt over for, hvad de erfare under deres Funktion. Det er stillet saaledes op, at der er lagt Vægt paa et Forbud mod, at disse Funktionærer kunne føres som Vidne i private Retssager. Jeg tror imidlertid, at man hellere skal sætte Straf for Brud paa Hemmeligholdelsespligten og saa lade det følge af sig selv, at de vedkommende ikke kunne kræves til Vidnepligt, med mindre Parterne ere enige om det, thi i saa Fald vil den paagældende Funktionær godt kunne aflægge Vidnesbyrd. Herom skal jeg altsaa tillade mig at fremsætte Forslag ved 3dje Behandling.

J. Sage: Jeg skal blot gøre et Par Bemærkninger i Anledning af det, som fremkom fra det ærede Medlem for Listede Amts 3dje Valgtreds (N. Andersen). I hvorvel jeg naturligvis som andre ærede Medlemmer ikke ønsker at lægge en nyttig Foranstaltning Hindringer i Vejen, og mener, at Lovgivningsmagten selvfølgelig maa kunne paalægge Borgerne de fornødne Indskrænkninger i saa Henseende, synes jeg dog, man giver Staten og private en alt for stor Magt, naar man giver dem Lov til at anbringe deres Bæle

og Traade, hvor de ville, saakremt blot Burderingskommissionen giver Tilladelse dertil og vurderer den Skade, som er gjort. Rimeligvis vil Skaden i de fleste Tilfælde blive vurderet meget ringe, da det jo, som det ærede Medlem udtalte, er Skade, som i Virkeligheden slet ikke kunne vurderes af uvedkommende. Jeg har set Tilfælde i vort Naboland, hvor man lige i Udflugtslinjen har sat Telefonpæle, og hvor man har sat Telefontraade tværs for Vinduerne, fordi man der har Lov til at sætte dem saaledes, uden at bekymre sig om nogen Modsigelse. Man siger med ægte bureaukratisk Suffisance: Vi ere Rigstelefonen og have Lov til at gaa, hvor vi ville, — skønt man for en ringe Bekostning, for et Hundrede Kroner eller saa, kunde være gaaet uden om. Jeg synes ikke, det vilde være urimeligt, om man satte en Bestemmelse ind, om at der skulde tages Hensyn til den Slags Ting. (Afbrudelse.) Staar det der? Ja, hvor stærkt det staar der, ved jeg ikke. Det skulde glæde mig, hvis det staar der, jeg har i ethvert Tilfælde ikke fundet noget fyldestgørende derom. Naar der ikke er Klageret til en overordnet Autoritet, er jeg bange for, det ikke faar videre Betydning. Blot det, at Burderingskommissionen er udsat for, at der kommer Klage over den, er allerede noget. Derved kommer det jo offentlig frem. De Medlemmer af Amtsraadet, der have været med dertil, blive saa angrebne, fordi de have tilfidesat forskellige Hensyn, fordi de have manglet æstetisk Sans, eller hvad det nu kan være. Jeg tror, det er nyttigt, at man saaledes i de enkelte Tilfælde kan vende sin Klage til højere Autoriteter, som saa have at undersøge Forholdene. Jeg sætter, at der bygges et virkeligt smukt Sted i Renaissance- eller en anden Stil. Der er vist ikke mange Burderingsfolk, som have Interesse for den Slags Ting. De lægge Ledningen og anbringe Traaden uden at spørge hverken om det ene eller det andet. I Haver og Stove er dette højt generende og kan fuldstændig ødelægge hele Indtrykket, ikke at tale om den evindelige Ombløvning af Bæle, hvorved Traadene komme til at ligge tværs over Vejen, hvilket jeg ofte har set i private Stove. Man kan jo i et saadant Tilfælde ligefrem risikere at faa Halsen skaaret over, naar man kommer hjem i Mørke efter en Storm. Det er en Gene, som man ikke altid vurderer fra de paagældendes Side, men som kan virke meget stærkt, hvor der skal være Fred og Ensomhed, og hvor Stønhedshensyn burde tages. Altsaa, det skulde glæde mig, om det ærede Medlem kunde finde bedre Garantier i saa Henseende, nemlig ved